

QUATRE MESOS I 9 DIES PER UN ESCÀNDOL. LA DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ.

Davant dels fets esdevinguts aquestes darreres dues setmanes volem informar-vos amb tot detall de com l'AAC els ha viscut i de tots els passos realitzats per a mirar d'evitar un incompliment flagrant de la llei 19/2014 de Transparència, Accés a la Informació i Bon Govern. Com bé sabeu la designació dels cinc membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació ha estat envoltada de forta polèmica per l'absència de tècnics en arxius i gestió de documents tal com es preveia que en formessin part. Entre una literalitat de la llei ben concreta, una interpretació jurídica clarament esbiaixada, un esperit de la llei de Transparència traït i una voluntat política allunyada de qualsevol transparència no podem fer res més que relacionar amb la màxima claredat i transparència que ens sigui possible el que considerem una escàndol lamentable. Un escàndol que només fa que menystenir de nou el coneixement i l'expertesa professional dels arxivers – gestors de documents d'aquest país i que mostra com l'esforç dedicat a la redacció d'una llei pionera i innovadora a Catalunya per part de l'AAC ha estat clarament menystingut pel propi legislador, incapaç de respectar, com diem, ni l'esperit de la llei de transparència ni la seva literalitat. Amb aquesta relació volem informar no només als nostres socis sinó a tota la ciutadania de com s'han esdevingut tots els fets i de quina ha estat la nostra percepció de tot plegat. Per força la relació de fets que mostrarem a continuació és la que coneixem de primera mà i per fonts que anirem citant degudament. Hi ha aspectes que encara a hores d'ara ens defugen, però l'evidència de l'escàndol els farà poc defensables.

Mesos de gener a abril de 2015.

Amb l'aprovació de la llei 19/2014 de Transparència a finals de 2014 es posava de manifest la voluntat del legislador de no deixar només en mans de la publicitat activa els instruments per a proveir d'informació certa i autèntica als ciutadans catalans. La incorporació de diferents esmenes de l'AAC per a reforçar el paper de la gestió documental com a metodologia que havia de permetre un control exhaustiu de la qualitat de la informació des del seu origen fins al portal on vindria publicada, era una novetat inqüestionable en l'àmbit de l'estat espanyol però també arreu d'Europa. Aquesta acceptació pel legislador fins i tot tenia uns articles de redacció pròpia dels ponents, que no havia sortit de les propostes ni de l'AAC ni del Departament de Cultura, que deixava ben clar aquesta novetat. Els articles 39 i 40 determinaven quina natura i quina composició hauria de tenir la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. En l'article 40.1 es preveia una comissió composta per 3 o 5 persones que segons el punt 3 del mateix article havien de ser "juristes especialistes en dret públic i tècnics en matèria d'arxius o gestió documental, elegits entre experts de competència i prestigi reconeguts i amb deu anys d'experiència professional". En el moment que la llei fou aprovada, els ponents de CIU en roda de premsa posterior a l'acord van admetre

la possibilitat que la designació dels 3 o 5 membres es realitzés de manera immediata en el següent ple del mes de gener del 2015, donant a entendre que malgrat que la llei disposava de sis mesos per a ser implementada, la Comissió de Garantia es posaria a treballar de manera imminent. La realitat tanmateix no fou aquesta i durant el mes de gener no es procedí a designar els seus membres.

L'AAC sempre va voler estar amatent a la designació. En realitat, l'AAC a la seva compareixença del 22 d'octubre de 2014 va expressar una esmena decisiva al text que aleshores circulava i que parlava de la composició de la nova comissió. El text inicial plantejava que els experts havien de ser "juristes especialistes en dret públic o tècnics en matèria d'arxius o gestió documental". Vegis que en aquelles dates la previsió era incloure només com a opció els tècnics arxivers, no pas com a obligació. L'esmena proposada per l'AAC fou que aquesta "o" es canviés per una "i", reforçant l'esperit que el legislador havia volgut oferir a la llei, on el coneixement jurídic no fos exclusiu en una matèria que la legislació arxivística havia regulat des de l'any 2001 amb la llei 10/2001 d'Arxius i Documents. Aquesta "i" era un reconeixement explícit a la bona feina realitzada per la CNAATD fins aleshores i incorporava part de les seves funcions a la nova comissió. Els ponents de la llei van acollir bé aquesta proposta d'esmena i a mitjans del mes de desembre de 2014 quatre partits van incorporar-la com a pròpia. Només ICV, PP i la CUP no la van incorporar perquè van fer una proposta de comissió clarament diferent a la que s'estava treballant. L'esmena féu camí i fou acceptada en el text definitiu. Els motius pels quals l'AAC proposà el canvi de "o" per "i" fou per reforçar i no deixar lloc a dubte sobre la natura dels membres de la comissió i que no fos a discreció d'altres dissenys la seva tria definitiva.

A principis del mes de febrer es produí el rebombori de la comissió anomenada popularment com a "Comissió Pujol" que investigava els presumptes delictes de l'expresident Jordi Pujol i dels membres de la seva família. Aquest rebombori es produí en motiu d'un informe de Governació on es plantejaven certes incongruències en la recuperació de la documentació sobre els contractes que els ponents de la comissió havien sol·licitat. L'AAC veié en la nota de premsa que va fer pública el Govern un menyspreu a les aptituds dels professionals de l'arxivística i als arxius centrals de la mateixa Generalitat d'on haurien d'haver sortit, sense més dificultat que una recerca coherent i ben guiada, els expedients sol·licitats. Membres d'ERC van sol·licitar-nos una reunió per a verificar la inconsistència d'aquest informe i vàrem acceptar-la. En aquesta reunió es van parlar de molts aspectes relacionats a la tasca dels arxivers i el retrobament ajustat de la informació i es va parlar de la Comissió de Garantia. En aquell moment, no se'ns va donar més informació sobre la seva composició, només un "això va encara per llarg." La segona setmana de febrer vàrem enviar un correu al president de la Comissió d'Asseriments Institucionals del Parlament sol·licitant informació al respecte. No vàrem obtenir resposta.

En els mesos posteriors no tenim cap informació relacionada amb la designació. De mentres, es succeeixen diferents jornades formatives on es parla de la nova llei de Transparència. En

cap d'ella hi són convidats arxivers o gestors documentals. No s'hi convida cap membre de la Comissió d'Accés, Avaluació i Tria Documental. I es menysté de manera, no sabem si volguda o no, la part de gestió intel·ligent del *back-office*. Tot va orientat a la publicitat activa i a la interpretació jurídica de la llei. Cursos adreçats a alts càrrecs, secretaris, interventors, polítics, juristes, però cap a arxivers i gestors de documents. Manifestem la nostra perplexitat a la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni en una reunió el 17 de febrer. La resposta fou que no es perseguirien de manera sistemàtica totes aquestes jornades per veure si hi havia o no participació de la pròpia Direcció o dels membres de la CNAATD. Ens queixem en aquell moment de la manca de zel de la Direcció General en el desplegament de la llei de Transparència, però se'ns rebut dient que sí que es participa a les comissions interdepartamentals per organitzar el desplegament a la Generalitat.

A finals del mes de març la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació de Municipis de Catalunya envien a tots els municipis de Catalunya una guia pràctica d'implantació de la llei de Transparència. La guia ho és tot menys una guia i l'autor d'aquesta expressa opinions francament apressades i poc documentades sobre el paper dels arxivers i gestors de documents en matèria d'accés a la informació. La interpretació prodiga un supremacisme jurídic clarament exagerat a la llum de la literalitat de la llei i menysprea la presència d'arxivers a la nova Comissió de Garantia pel fet que les resolucions que en sorgeixin només poden obehir a deliberacions "exquisidament" jurídiques. El 27 de març enviem tres cartes de queixa formal a la FMC, a l'AMC i a l'autor de la guia, que, a hores d'ara, encara no han tingut cap tipus de resposta. Bé, en cap cas una resposta de tipus formal, però sí que han tingut resposta.

Els dies 21 i 22 d'abril les dues federacions de municipis organitzen unes jornades completíssimes amb la presència entre els ponents de tots els agents implicats en el desplegament de la llei de Transparència als municipis. Comissionada per la Transparència, Síndic de Greuges, Oficina Antifrau, Sindicatura de Comptes, secretaris, interventors, professors universitaris de Dret Públic, i una sola excepció, algun membre de la CNAATD. Formulem una nova queixa a la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni sobre aquest nou greuge i li sol·licitem que actuï per a incorporar algun representant a les jornades. Aquesta queixa efectuada per correu electrònic no rep cap resposta. Aquells dies cap membre de la junta de l'AAC va poder assistir a les jornades, en part per incompatibilitat amb les jornades laborals de cada un dels seus membres i en part com a rebuig al seu plantejament. Diferents arxivers però assisteixen perplexos a la manca de coneixement i, fins i tot, a la manca de tacte de significats agents responsables en matèria de Transparència com va ser el propi Síndic de Greuges, dubtant que els arxius en aquest país estiguessin en bones condicions. Alguns arxivers li varen respondre. La tarda del dia 22 una sòcia es manifesta de manera amarga i molt enutjada al president de l'AAC de com s'ha tractat a la professió en aquestes jornades. Li responem que hem fet diferents passos però que no han estat suficients. La sòcia ens informa que ha interpel·lat a la presidència de la FMP sobre aquest greuge i que aquesta presidència li diu que són conscients de la queixa que vàrem enviar el dia 27 de març.

Tantmateix li informa que no se'n farà cap resposta perquè consideren que formalment no s'ha actuat de la millor manera, que no oferíem espai a cap diàleg possible.

Durant aquests primers quatre mesos de desplegament de la llei de Transparència, per tant, hem hagut de viure mancança d'informació, menysteniment, oblit i desinterès pel paper que, segons la mateixa llei, els arxivers – gestors de documents hi hem de tenir. Desinterès i manca de zel per part dels agents implicats però, més preocupantment, de la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni.

A partir de la tarda del 22 d'abril, a més, els esdeveniments es precipiten.

Dies 22 i 23 d'abril de 2015.

Ens arriba la informació que la designació dels membres de la Comissió de Garantia es preveu portar al ple del Parlament de la setmana següent, i que alguns dels grups parlamentaris han ja manifestat internament que incorporar arxivers – gestors de documents era innecessari. Aquest punt ens posa en màxima alerta perquè comencem a sospitar que la “i” no només podia voldria dir “o” sinó que tot semblava indicar que voldria dir “sense”. Membres de la junta comentem els possibles passos a seguir i com els executariem en els dies posteriors. El dia 23 d'abril redactem diferents correus però no s'envien a manca de confirmació oficial que efectivament la designació anés al ple del Parlament dels dies 29 i 30 d'abril.

Dia 24 d'abril de 2015.

Rebem informació amb l'ordre del dia definitiu del ple que confirma, en el seu punt 7, que es procedirà a la designació dels cinc membres. Fins aleshores però, no tenim cap informació de com es procedirà a la tria prèvia d'aquests candidats tal com preveu l'article 40.2 de la llei de Transparència. A la tarda del dia 24 procedim a enviar els correus a tots els ponents de la Comissió d'Afers Institucionals on preveiem que es realitzarà aquesta designació en algun moment anterior al 29 d'abril. No rebem cap resposta dels grups parlamentaris de CIU, C'S i PP. ERC respon agraïnt el correu i reconeixent la vàlua de les nostres aportacions. El nostre correu insta a complir legalment amb l'article 40.3, proposa una ràtio de 3 juristes per 2 arxivers i ens posem a la disposició dels grups per a proposar noms si s'escau. Al vespre del dia 24, ICV ens informa que ja existeix un acord entre els quatre grans partits del Parlament, CIU, ERC, PSC i PP, pel qual hi haurà un repartiment segons la llei d'Hont per a proposar candidats. D'aquesta manera CIU ens proposarà 2 i la resta 1 cada un. ICV ens informa que el pacte ja està tancat i que hi ha poca oportunitat de fer-hi res. Se'ns informa que el dilluns 27 es realitzarà el *hearing* que permetrà avaluar la idoneïtat dels candidats. No trascendeix cap nom dels candidats pactats ni de les seves aptituds professionals per a formar part d'aquesta comissió.

Dies 25 i 26 d'abril de 2015.

Provem sense èxit de contactar amb els ponents de CIU per a parlar de la designació. No hi ha cap notícia al respecte fins al diumenge 26 al migdia en què se'ns informa que els ponents de CIU estan al cas i que es posaran en contacte amb nosaltres el dilluns 27.

Dia 27 d'abril de 2015.

Al matí del dilluns esperem la trucada de CIU que no arriba i procedim nosaltres a tornar-la a fer. Se'ns informa que estan reunits i que, el més ràpidament possible, ens trucaran. No rebem cap trucada de CIU en tot el dia. ICV ens informa de nou que el *hearing* es postposa al 28 d'abril, de manera que no es farà el dia 27. Durant el matí el PSC ens informa del seu candidat i que efectivament tot es posposa a dimarts. Al migdia es fa públic un acord signat pels quatre portaveus dels quatre grans partits amb la llista dels cinc candidats a la Comissió de Garantia. Cap d'ells és conegut en l'àmbit dels tècnics arxivers – gestors documentals i s'aixeca la sospita d'una selecció de cinc juristes per cap arxiver. Un cop sabuts els noms verifiquem que aquests candidats tinguin o no una formació, un coneixement o una expertesa clarament verificable en matèria d'arxius i confirmem que no és el cas.

Parlem amb ICV per veure quina possibilitat hi ha d'aturar aquest procediment i mirar de posar criteri en la tria a fi i efecte que es compleixi l'article 40.3 de la millor manera. Se'ns diu que poca cosa hi ha a fer. Ens posem en contacte amb el president de la Comissió d'Afers Institucionals perquè a instància seva es faci un advertiment als membres d'aquesta comissió sobre si la tria s'adequa o no a la llei. Se'ns diu que això no és possible de fer. Suggerim a ERC i a ICV que facin preguntes específiques sobre l'expertesa en matèria d'arxius al *hearing* del dia següent i es comprometen a fer-ho. Parlem igualment amb un advocat per veure si, a simple vista, aquesta designació contravé clarament la llei o no, i si es poden iniciar vies legals per a impugnar-la si s'esdevé. La resposta és que semblaria que sí hi ha via legal possible, però que cal esperar esdeveniments.

Passades les 21:00 del dilluns 27 rebem una trucada de la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni mostrant l'enorme perplexitat que li suposa la tria dels cinc candidats. Davant la sorpresa se'ns informa que s'estan fent passos via Direcció General i via conselleria de Cultura per a "minimitzar l'impacte" d'aquesta designació. Informem a la Direcció General que ens sembla inaudit haver de plantejar ja solucions inferiors i a haver d'acceptar, sense més, l'incompliment de la llei. I manifestem la possibilitat d'iniciar una via legal per a impugnar-ho. La Direcció ens respon que seguiran treballant per veure què es pot fer per resoldre aquesta situació. Preguntem si el conseller és conscient del greuge i se'ns respon que sí i que s'està movent.

Dia 28 d'abril de 2015.

A primera hora del matí provem de nou, sense èxit, contactar amb els ponents de CIU. Reunits. Que ja trucaran. No rebem la seva trucada en tot el dia. Cap a mig matí rebem la trucada del conseller de Cultura mostrant la seva perplexitat davant la situació i que ha estat parlant amb la consellera de Governació per a veure com fer que a la Comissió de Garantia, encara que els seus membres no siguin arxivers – gestors de documents, hi hagi una presència “clara i notòria” d'aquests. Li diem que el que cal és complir amb la llei no solucions d'urgència davant d'una incoherència tan flagrant: “difícil de resoldre a hores d'ara.” Li sol·licitem saber amb quin interlocutor de Governació es pot negociar aquesta situació. Se'ns diu que miraran de donar-nos algun nom. No en rebem cap. Comentem aquesta trucada entre alguns membres de la junta i coincidim en mostrar-nos inflexibles i insistir en fer complir la llei.

Entre les 12:08 i les 14:35 es procedeix al *hearing* a la Comissió d'Afers Institucionals. La primera candidata interpel·lada per ICV manifesta obertament que ella no es troba allí com a experta en arxius i gestió de documents, tot i que en coneix el funcionament i les funcions com a usuària. La segona candidata manifesta conèixer “què és un document” però que no es experta en arxius, tot i que diu que sap la feina que fan els “registradors” ... El tercer candidat interpel·lat per ERC i ICV també manifesta no ser expert en arxius i gestió documental. El quart candidat interpel·lat per ERC i ICV manifesta que coneix el sector i que fins i tot va ser docent d'algun màster d'arxivística dels anys noranta fent classes ... però de dret. El cinquè candidat recorre de manera ben trista als llocs comuns i als prejudicis típics al voltant de la mala gestió documental a l'administració de justícia: muntanyes d'expedients i expedients menjats per rates a l'Arxiu. En definitiva, claríssima la manca de criteri en matèria d'arxius, manca de formació específica fins i tot pel que fa a la llei d'arxius o en doctrina de la CNAATD (ningú, ni per elegància, en fa menció), i prejudicis totalment inapropiats tenint en compte que aquesta comissió haurà d'avaluar en alguns casos si el problema del dret d'accés obeeix a l'incompliment dels articles 5.2, 5.4 i 19.3 de la llei de Transparència. Assistim, per tant, a un *hearing* espermètic.

La tarda d'aquest dia ens informem si existeix cap procediment parlamentari que permeti aturar aquesta situació. Els que existeixen no són aplicables en aquest cas o són ben improbables. Sol·licitem per correu electrònic a diferents membres de la Comissió d'Afers Institucionals que facin una darrera reflexió al voltant de l'incompliment flagrant que es va a fer de la llei. Insistim que els candidats no han mostrat expertesa en res que s'assembli a l'arxivística i la gestió documental. Demanem que s'aturi la designació prevista al ple i que s'acabi de fer un replantejament de tot plegat. Hi ha temps.

Al capvespre insistim de manera vehement a CIU perquè respongui a les nostres trucades i ens faci palesa la seva opinió sobre tot plegat. ERC ens diu que també han sortit sorpresos del *hearing* i culpen a CIU, que tenia l'oportunitat d'oferir dos candidats, de no aportar-ne cap amb perfil arxiver. Es fa evident, per tant, que l'acord entre els quatre partits va ser precipitat, poc madur, on no es va establir cap criteri específic sobre una ràtio entre juristes – arxivers.

No es fa evident, però podria ser motiu de sospita, que l'acord fos plenament conscient i que no hi hagués la voluntat d'incorporar aquesta necessitat legal. Això caldria demostrar-ho i seria ben patètic.

La Junta acorda per unanimitat, davant l'estrèpit, fer públic un comunicat de rebuig al procediment i a la designació prevista el dia següent.

Dia 29 d'abril de 2015.

A primera hora del matí fem públic el comunicat que fem extensible a tots els grups parlamentaris. En ell sol·licitem, com és notori, aturar la designació i reconsiderar el compliment de la legalitat descrita a l'article 40.3. L'extenem als mitjans de comunicació però sol·licitem que no en facin ressò fins que nosaltres determinem que no hi ha realment res més a fer. Parlem amb més profunditat amb dos diaris d'abast nacional. El comunicat circula per les xarxes i rep molt bona acollida pel col·lectiu professional que veu amb estupefacció l'esdeveniment.

Consultem altres advocats sobre si realment estem davant d'una il·legalitat que pugui ser objecte de recurs. Novament se'ns diu que sí, que caldrà verificar el decret posterior a la designació, però que és una comissió clarament deficitària.

Finalment a mig matí rebem una trucada de CIU oferint-nos la possibilitat de fer una reunió a les cinc de la tarda del dia 30 de maig. Un cop passat el ple. Rebutgem l'ofertament i insistim que volem parlar-ne abans de la designació, no després. A la tarda parlem amb un tercer advocat que, aquesta vegada, posa reserves a una possible impugnació i al recorregut que pugui tenir. Acaba justificant que es pot interpretar com a legal la designació i, indicant, en el fons de la qüestió, que els casos que s'hauran de resoldre en la Comissió de Garantia són "exquisidament" jurídics i on, el coneixement arxiver, no hi tindria cap funció específica.

El correu enviat als grups parlamentaris rep resposta de C'S, ICV i CUP que coincideixen amb el nostre plantejament i que ja ens informen que votaran o en contra o s'abstindran a la designació dels membres de la Comissió. ERC també respon i mira de justificar la legalitat de la designació, dient en primer lloc que el seu grup va fer preguntes concretes sobre arxivística i que un dels candidats va manifestar que havia estat docent d'un màster d'arxivística. ERC ens proposa una reunió amb posterioritat al ple que declinem. Responem amb un ampli argumentari que, malgrat tot, no considerem que s'estigui complint ni amb l'esperit ni amb la literalitat de la llei, i que s'estava separant la CNAATD de part de les seves funcions de manera poc elegant. CIU proposa una nova reunió el dimarts 5 de maig, que declinem. Sol·licitem de nou parlar en persona amb els membres del seu partit a la Comissió d'Afers Institucionals, sense èxit.

Dia 30 d'abril de 2015.

El diari ARA surt al matí fent-se ressò de la denúncia de l'AAC en la seva versió digital. Circula per la xarxa la notícia i el col·lectiu professional mostra de manera palesa la seva més absoluta indignació davant de la designació. Cap a les 10 del matí CIU finalment es posa en contacte telefònicament amb l'AAC. Se'ns informa que la decisió ha estat col·legiada entre els quatre grups i que malauradament cap dels partits va proposar un candidat arxiver. Li qüestionem el procediment de designació, com és que no s'ha fet cap prèvia per determinar una ràtio possible i que l'acord pot ser impugnat. CIU ens diu que el jurista de la Comissió d'Afers Institucionals no va fer cap informe jurídic negatiu ... però que tampoc el va fer positiu, entenent que si no hi havia informe, aleshores el "silenci" era positiu. Davant d'això els grups parlamentaris consideren tirar endavant la designació sense més reserves. Sol·licitem que simplement s'aturi el tema i que es donin un dies per acabar-ne de parlar, que com podien ara tenir pressa per complir els terminis de la llei de Transparència per a designar la nova comissió i ser tant legalistes en aquest aspecte, quan pel que fa a l'article 40.3 podien incórrer en una il·legalitat tant patent. CIU ens diu que si hi ha informe jurídic negatiu es poden aturar certs processos, que és habitual.

Truquem al president de la Comissió d'Afers Institucionals perquè sol·lici un informe jurídic al lletrat que s'escau que és també el lletrat major del Parlament. Un informe jurídic que, positiu o negatiu, tregui de dubtes completament la designació. El president d'aquesta comissió parla amb CIU i amb el lletrat major però cap dels tres considera necessari fer aquest informe jurídic. Demanem a ICV i la CUP que el sol·licitin ells, però malauradament ja no hi ha temps. El procés de votació és imminent. ICV ens confirma que sol·licitarà al ple d'aturar el procediment i acabar de perfilar l'acord sense cap dubte jurídic possible.

Al migdia es procedeix a ratificar la designació dels cinc candidats validats en *hearing* només dos dies abans. Les intervencions de diferents ponents dels grups parlamentaris estan plens d'inconsistència i incoherències. Assistim, de nou, a una designació esperpèntica. C'S informa del nostre comunicat. ICV sol·licita formalment que s'aturi la designació atesos els dubtes suscitats i demana que la presidenta del Parlament llegeixi de nou l'article 40.3. Es llegeix. CUP s'adhereix a la queixa que hem fet i diu que s'abstindrà. PP i PSC no donen cap argument a les seves intervencions al voltant de la manca d'arxivers i gestors de documents. ERC manifesta que el coneixement arxiver ha de ser reconegut per la via d'un conveni (!?) entre la nova Comissió de Garantia i els arxivers. CIU acaba dient que el fet que ara no hi hagi arxivers no vol dir que en un futur no n'hi puguin haver. Insòlit i totalment desconcertant que en un ple parlamentari els arguments siguin d'una solidesa tant lamentable.

La votació es duu a terme i s'aprova la designació dels cinc candidats. Amb molt mal cos parlem immediatament amb un advocat i mirem les vies legals que iniciarem a partir de la publicació del decret a partir de la setmana del dia 4 de maig.

A hores d'ara.

Aquest és doncs, el relat dels fets que s'han esdevingut des del mes de gener i, amb especial rellevància, des del dia 22 d'abril. A hores d'ara estem explorant les accions legals, polítiques i comunicatives que iniciarem els propers dies i que us comunicarem amb detall. Hem assistit a un despropòsit, però el problema com bé se sap és molt més de fons.

Els arxius d'aquest país al departament de Cultura ja no hi fan res de bo. Les polítiques de Transparència han fet cas omís del departament de Cultura en aquesta matèria. Tot es desplaça cap a Governació. El propi departament ha mostrat manca de zel i ha proposat els darrers anys polítiques totalment desorientades i erràtiques. La professió ha canviat i les funcions també. Si volem que la professió continuï realitzant les tasques que l'expertesa i la seva formació li permeten fer convé una reflexió profunda en el si del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. En un moment en què a més es preveuen certs retocs a la llei d'arxius potser ha arribat el moment que manifesti obertament que no forma part de les seves polítiques la gestió documental, l'accés a la informació i la transparència i que cedeixi totes aquestes responsabilitats a un departament més transversal i competent. No ens conformarem a seguir "fent memòria" o "apadrinant patrimoni" i enfonsar la professió en museus de paper. Demanem de manera ben clara una resolució profunda a un problema que ens està portant a un desprestigi fora de precedents fruit d'anys d'inacció.

En definitiva, això tot just acaba de començar. Hem cregut convenient fer un exercici de franquesa i transparència a fons de primer nivell perquè tothom sàpiga què estem vivint des de la junta de l'AAC ens els darrers mesos. No tingueu el menor dubte que tots els passos que es puguin fer per revertir aquesta situació els farem, amb valentia i amb tots els recursos que puguem. Però aquesta vegada us necessitem més que mai per a poder fer front comú.

Enllaç al Butlletí 126: <http://bit.ly/1JsNVZd>

Editorial del Butlletí núm. 126
Maig 2015